

GUDSTJENESTE

Julaften

Fjellhamar kirke 24. desember 2014

Lukas 2,1-20

LITURGI

1. INNGANGSORD

- ✓ Kjære menighet....
- ✓ Velkommen til Fjellhamar kirke på selveste julekvelden! Er det noen som spente og glade her i dag?
- ✓ For meg så er julaftengudstjenesten selve starten på julekvelden. Nå er alle forberedelsene gjort. Nå har je vaske golvet, jepp, og je har børi ved, jepp, og vi har sett opp fuggelband, jepp, og vi har pynte tre, jepp! Og mange flere ting. Selv om det er litt jobb og sikkert noen her som er litt stressa med tanke på julemiddagen så er det for meg en del av kosen med julekvelden.

- ✓ La oss ta med oss resten av verset på julekveldsvisa for det passer så fint nå. ”Nå sett vi øss å kvile og puste på ei stund, imens je rugge vogga så’n bror din får ei blund.” For det er akkurat det vi skal gjøre de 50 min vi er i kirka: Sette oss godt til rette på stolen, hvile oss og puste rolig for en stund. La julesangene, juleevangeliet, julefreden få sige inn i oss. Og i krybbe så ligger det en liten pjokk og han er, ganske riktig – bror din. Og så mye mer. Det er det vi feirer i jula.
- ✓ La oss starte denne hvilestunden med å vende oss til Gud i bønn sammen.
- ✓ La oss nå rydde litt inne i oss også på vei inn i julekvelden, med å si noe om hvem Gud er og hvem vi er, og bøye oss for Gud og bekjenne våre synder.

PREKEN

JULEEVANGELIET ER IKKE ET EVENTYR

Juleevangeliet, fortellingen om da Jesus ble født, som vi har sett som skuespill, er ikke et eventyr. Det begynner ikke med «Det var en gang for lenge siden i et land langt borte. Der bodde det en mann og en kone». Nei, «factum est» - det skjedde. I historien. Ikke en gang, men akkurat da Augustus var keiser og Kvirinius landshøvding i Syria. Og det var de rundt år 0. Ikke i et eller annet land langt borte, men i Israel, i Judea, i Davids by Betlehem. Og ikke en eller annen mann, men Josef, sønn av Jakob. Han var fra Nasaret, men slekta kom fra Betlehem. For han var av Davids hus og ætt. Fordi keiseren hadde befalt det, gikk han 13? mil til Betlehem sammen med sin forlovede, Maria, som ventet barn. Dere barna kan jo spørre mammaene deres om de kunne tenke seg å ri på et esel i 13? mil en uke før du skulle bli født.

Når de kom til Betlehem så var det fullt alle steder hvor de leide ut rom. De fleste hus hadde en grotte under huset hvor de hadde redskap og dyrene sine. Kanskje var det en sånn grotte Jesus ble født i? Selv om det nok var litt uvanlig også da at et barn ble født i en stall og lagt i en krybbe, så var dette så langt en helt alminnelig fødsel av en liten gutt. Men ute på Betlehemsmarken skjedde det noe som gjorde denne fødselen helt annerledes. En engel fortalte noen vettskremte gjeterne om barnet som lå i en

krybbe, og sa: “Han er Messias, Herren. Han er verdens frelser.” Også sang verdens største kor av engler en lovsang til Gud: «Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som Gud har glede i!»

BROER ER VIKTIGE SAKER

Denne jula har jeg tenkt mye på at broer er viktige saker. Det finnes mange svære broer i verden. Den lengste finnes i Kina og er 165 km lang. Herfra og til Gjøvik ca. Den største jeg har sett er denne: Golden Gate i San Francisco. 2,7 km lang og 80 år gammel. Broer er kjempeviktige. De gjør at vi kan komme oss over en dyp kløft, eller en svær elv. At vi fort og lett kan komme over til andre siden. Vi knyttes sammen og vi kan få tak i ting vi trenger fra andre siden.

(To bord og en bro bæres frem). Nå har jeg fått hjelp av X og Y. Dere kan stå på hvert deres bord. Vi kan tenke at det er en kløft imellom med glødende lava. Så da trengs det en bro. Eller bare at dere er to mennesker som bor ved siden av hverandre. Da trengs det også en bro. For de viktigste broene vi alle bygger er til hverandre. Hvis X og Y skal bli venner så må dere treffe hverandre, være sammen, leke sammen. Da må dere bygge en bro mellom hverandre. Og begge må gjøre det for ellers blir det ingen bro. En bro trenger å festes på begge sider. Hvis X ikke vil ha noen bro til Y, ja, da blir det ingen bro, og ikke noe vennskap. Begge må være med å bygge og gjøre broa så trygg at vi

tør å gå på den. Vil en av dere gå over broa til den andre? Var det skummelt? Tenkte du på at han kunne ha sparket broa ned når du var midt ut på? Takk skal dere ha, nå kan dere sette dere.

De viktigste broene vi alle bygger er de vi bygger til hverandre. Når vennskapet oppstår. Når nye kommer flyttende til nabolaget, en ny klassen eller på jobben. Når en familie blir til og et hjem skal skapes. Så må vi bygge broer til hverandre. Og såne broer er ikke bygget en gang for alle. De må stadige gjøres bedre og vedlikeholdes. Når det har gått en kule varmt og vi har gjort noe galt mot hverandre. og broa i mellom oss blir litt ødelagt. Så må vi bygge broen opp igjen. Når vi ikke er enige og konflikter setter seg fast mellom oss må broen ikke stenges, men holdes åpen på begge sider. Når livet endrer seg og blir tungt og vanskelig, må brua brukes flittigere enn vanlig. En bro som ikke brukes, gror igjen, glemmes og blir utrygg å gå på. Det finnes ingen vakrere, viktigere, og mer dyrebar bro enn den vi bygger til et annet menneske.

HIMMELBROA ER ÅPEN!

Julefortellingen om Jesus som blir født er åpningen av verdens største bro. Den går mellom jord og himmel. Eller som det står i julekveldsvisa om julestjerna: «Den første gang hu skinte så laga hu ei bru imillan seg og himmel og ei krybbe og ei ku.» Det er skikkelig langt! Eller det spørs hvor vi tenker himmelen er. Juleevangeliet forteller oss at

himmelen er i krybba. I Jesusbarnet som ligger i krybba. Selv om alle nyfødte barn er et Guds under, er dette barnet noe spesielt som vi hørte lest fra profeten Jesaja: “Han er underfull rådgiver, veldig Gud, evig far og fredsfyrste.” Altså; Jesus viser oss hvem Gud i himmelen er. Så vi kan bli kjent med Gud. Sånn som det en gang var og skulle være.

I begynnelsen når Gud skapte alt, så trengtes det ingen bro mellom Gud og oss mennesker. Da var Gud og mennesker sammen. Ingen kløft. Men så kom det vonde inn i verden og fikk en plass i menneskenes hjerter. Vi greide ikke å si nei til det. Og vi gled bort fra Gud. Julen forteller at Gud har åpnet en bro mellom oss. Og han står ikke på sin side og ber oss lage et feste for broa. Nei, han kom og lagde det selv. Han kom som et lite barn, i en skitten stall, født inn i en enkel familie som snart ble flyktninger. Og der, midt i vår vanskelige verden, ble himmelbroa bygd. Midt på natta foran noen lavt rangerte gjetere ble åpningsfanfaren avsungen av tidenes englekor. Broa mellom himmel, en krybbe og ei ku ble åpnet! Mellom meg og Gud. Så må vi velge å bruke broa så vi kan møte Gud og bli kjent med han, og han få møte oss. Jula handler om brobygging. Til Gud og til hverandre! Det er viktig det. Og broa er ferdig bygd og åpnet med det lille Jesusbarnet. Det er julens glade budskap som vi nå skal synge om sammen.